

45 GÜNDE TÜRKLER İÇİN ARAPÇA EĞİTİM VE ÖĞRETİMİ İLE İLGİLİ DÜŞÜNCELER 2012

Bilindiği gibi Arap Dili uzmanları, Arapça öğretimini ikiye ayırıyorlar:

- 1-Ana dili Arapça olanlara Arapça öğretimi,
- 2-Ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğretimi

Yine uzmanlar, **ana dili Arapça olmayanlara Arapça öğretimini de ikiye ayırıyorlar:**

- 1-Ana dili ile Arapça arasında zikre değer müştereklik, benzerlik bulunmayan dilleri konuşanlara Arapça öğretimi ki piyasada bulunan bütün kitaplar bu grup ve kitle için hazırlanmıştır.
- 2-Ana dili ile Arapça arasında müştereklik ve benzerlik olan dilleri konuşanlara Arapça öğretimi (Farsça, Türkçe gibi)

Bu taksimlerden de anlaşılacağı gibi, anadili Türkçe olan insanlara Arapça öğretmenin farklı usul ve üslûbu olmalıdır. İki dil arasındaki müştereklik ve benzerliği dikkate almadan hazırlanmış kitap ve programların, belirlenen sürede, istenen hedefe bizi ulaştırmadığı görülmüş ve görülmektedir. Bundan dolayıdırki bizim uygulamaya çalıştığımız usûl ve üslupta, ana dili Türkçe olanlar dikkate alınarak, iki dil arasındaki müşterek kelime ve noktalar ön plana çıkartılmaya çalışılmıştır.

Herhangi bir dili öğretirken üç hususa önem verilmesi gerekir:

- 1- Doğru bir metot ve usûl kullanılması, araçların isabetli seçilmesi,
 - 2- Doğru bir muhteva belirlenmesi, hayatın doğal seyrinin esas alınması,
 - 3- Ehliyetli, uygulanan metoda aşına hocalar tarafından uygulama yapılması.
- Ayrıca dil öğretirken, nereden ve nasıl başlanacağı da dikkat edilmesi gereken önemli bir husustur. Yanlış yerden başlamak işi zorlaştıracak gibi öğretim süresinin de uzamasına yol açabilir.

Kısaca özetlenen bu bakış açısı çerçevesinde, Arapça öğretimini üç merhaleden ve şu sıralama ile gerçekleştirmenin doğru olacağını düşünüyoruz:

1- Öncelikle konuşma ve anlama eğitimi gerçekleştirilmelidir:

Bunun için de Arapça öğretimi; Arapça konuşarak, Arapça anlatımla mümkün olabileceği dikkate alınmalıdır. İstenilen zamanda, belirlenen hedefin başka türlü gerçekleştirilmesi zordur ve çok daha fazla zaman gerektirir.

Konuşmak ve anlamak için dil melekesi kazanmak gerekir. Dil melekesi kazanmak ise, mindere ve ringe çıkmakla mümkündür. Kitaplarla sağlanması imkansız denecek kadar zordur. Eğer şartları oluşturulursa, dil melekesi kazanmak, 45 gün ile 3 ay arasında değişen bir zaman dilimi içerisinde mümkündür. Bu süre içerisinde seçilen konular, meslek ve branşlara göre değişiklik arz edebilir olsa da, hayatımızın doğal seyrine uygun konular seçilmesinin daha doğru olacağı kanaatindeyiz.

2- İkinci merhalede okuma – yazma öğretilmelidir. Bu merhale için 30 ile 45 gün arasında değişebilecek bir süre yeterlidir.

3- Üçüncü merhalede gramer-dil kuralları öğretimine ağırlık verilmelidir. Bunun süresi de en az 5-6 ay olmalıdır. Seçilmiş, belirlenmiş hedeflere göre, bu sürenin uzayabileceği bir gerçek olmakla birlikte, bizim kanaatimize göre Türkiye'deki İlahiyat standartları dikkate alındığında bu süre 6 ayı geçmemelidir.

Anadilini konuşmak, Lise seviyesindeki bir genç için 400 – 500 kelime ile mümkün olabildiğine göre, aynı kökten türemiş olsa da ayrı ayrı sayıldığında oniki binin üzerinde müşterek kelitemiz olan Arapça'yı öğrenmek ve öğretmekte başarısız olmuşsak, usûl ve üslûbumuzu yeniden ele alıp, gözden geçirmek zorundayız.

Biz bu anlayışla, Türkiye'de ilk sayılabilecek yeni ve yerli bir deneme yapmaya çalıştık. Hiç şüphesiz bu denemede eksiklerimiz olmuştur. Bu eksiklerin bir kısmı elimizde olmayan sebeplerden kaynaklanmakta olup farkında olduğumuz eksiklerdir; farkında olmadığımız hata ve eksiklerimizi, konu ile ilgilenen uzman arkadaşlarımızın bize bildirmesini umuyor ve bekliyoruz.

Bu ilk denememize 43 talebe katılmış olup, talebeler de tarafımızdan seçilmemiştir. Talebelerimizden 10 tanesi Trabzon ve Rize İlahiyat fakültelerinden, 17 +3 = 20 tanesi Kız Kur'an Kursumuzun öğrenci ve hocaları olup, deneme mahiyetinde, sadece ilk 20 günlük bölüme katılmışlardır. Diğer 3 tanesi Aziz Mahmud Hüdâî Vakfından, geri kalan 10 kişi İstanbul ve köy çevremizden belirlenmiştir. Sadece 15-20 kişi için hazırlanmış olduğumuz uygulama ekibimiz A sınıfına ağırlık vermek zorunda kalmış, B ve C sınıflarına da imkanlar nisbetinde yardımcı olabilmiştir. Yirmi gün sonunda yapılan değerlendirmede A sınıfının 13, B sınıfının ise 9 kişi olarak devam etmesi uygun görülmüştür.

Neyi, ne kadar başarabildik? Bunu konunun uzmanları değerlendirecek; değerlendirmelidir. Ancak iddialı olduğumuz bir konu var:

Arapça'yı öğrencilere sevdirdik ve kısa zamanda öğrenilebileceğine inandırdık. Bu da dil öğretiminde önemli bir faktördür. Bundan sonra okuma – yazma ve gramer öğretimi çok kolay ve de başarı ile gerçekleştirilebilir. Konuşma ve anlama zevkini tattırmadan gramer öğretmenin, dil öğretiminden soğutucu, itici ve engelleyici en önemli faktörlerden olduğunu düşünüyoruz. Talebelerimizi Uzungöl'e götürüp, Arap hanımlarla baş başa bıraktığımızda, duydukları heyecan ve konuşma zevki görülmeye değerdi. Bizim uygulamamız, dilleri öğrenme ve öğretme konusunda, Sünnetullah'a uygun ve doğal sürece de en yakın bir uygulamadır.

Temmuz 2012
Ahmet Ziya İBRAHİMOĞLU